

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Res à S. Ignatio Loiola Societatis Iesv Parente Gestæ

Ribadeneyra, Pedro de

Coloniae, 1622

Desiderium Dei videndi. 153

urn:nbn:de:hbz:466:1-44900

mul & breuissimam viam, quâ ad optimæ vitæ conditionem eua-deretur? Qua aduersis, inquit, exercemur; Christiq; causa iugibus ærumnis fluctuamur. Et stude hanc, ait, tu gratiam inire: quam vbi acceperis, non solam habebis, sed multis alijs opibus comitatam. Hæc talia facere dicereque I G N A T I V S affolebat. Nobis interim plura charitatis, quâ in D E V M, qua in mortales, argumenta paruerunt. 152 Illuc enim referendum, hoc eius scitum; quo dicta factaq; omnia in D E I maiorem gloriam vertebat: non contentus, si nihil eius in gratijs faceret; nisi id etiam consequeretur, vt illi maioribus obsequiis gerere morē posset. Quare duarum rerum optimarum, eam semper complectebatur, quæ propius ad supremum Numinis honorē pertineret. 153 Iā, ab eodem

dem fonte extitit, illud, de quo supra memorauimus, vidēdi DEI desiderium: vt quoties in mētem esset, mortem cogitare, gauisus lacrimas nō teneret: Neque id eō solūm, quò summum sibi bonum fruendum acciperet; sed vt gloriam Christi, tantopere amati, corā intueretur.

Sub annum CIO. IO. XLI. mense Quintili, pro re nata dicentem audij: facta duarū rerum optione, vt vel confestim excederet, cœli securus: vel superstes aliquamdiu, sed non proinde certus degeret; in hāc se partem iturum esse, dum præclarū aliquod opere precium Deo facere interim liceret; periculo præ obsequijs contempto. Nam quis nostrorū, inquit, est principū: qui, oblata videns stipendia tantisper à milite differri, quoad plurib. illa titulis promereatur: non obstrictum se

cre-

quod
DEI
tem
ifus
d eò
um
glo-
co-
en-
di-
um
de-
ali-
tus
um
ere
ce-
on-
in-
vi-
lite
ulis
n se
cre-

credat, ad eadem illi vel conser-
uanda, vel etiam duplicanda? Et
principes igitur nostri hoc so-
leant; negliget DEVS? aut beati-
tudinem vtrique, sua causa dila-
tam, patietur amitti? Alius hæc,
inquit, deliria somniet: animum
ego inducere, vt hæc de Deo,
principe tam facili, credam, non
possum. 154 Subierat fortè repu-
tare, ecquis sibi sensus foret, si
quà infernis ignib. addiceretur.
Iuuat autem in hanc rem, ea ex-
scribere, quæ in membrana ipse-
met subnotarat. Duabus, inquit,
rebus defixus hærebã: altera, quæ
ibi supplicia mihi forent, luenda:
altera, quibus inibi DEI nomen
cõuitijs peteretur. Ac priori qui-
dem, nihilo moueri me, neque
terreri sentiebam; ceterùm, au-
dire illas diuinissimi Numinis in-
iurias, id demum magno me o-
pere sauciabat. E quibus verbis
haud